

Venstres og fra det konservative Folkeparti Side. Naar dette er overensstemmende med de to Partiers Principper i Skattelovgivningen, kan jeg ikke have noget derimod at indvende.

Jeg kan meget anbefale, at man tager dette Forslag, som det nu er blevet ændret i Folketinget. For Administrationen vil det ikke frembyde nogen Vanskelighed; ganske særlig er man ved den forøgede Beskatning, der er lagt paa Selskaber, nogenlunde vis paa, at det samme Beløb, som var beregnet, nemlig 25 Mill. Kr., vil indkomme. Jeg har noget undret mig over, at det konservative Folkeparti ogsaa gik med til dette Punkt, fordi her virkelig foreligger en Dobbeltbeskatning af Selskaber, men man har altsaa foretrukket dette og ment, at man bedre kunde lægge det paa Selskaberne — bortset fra, at der her fandt en Dobbeltbeskatning Sted — end paa den enkelte Formue og fordele det saaledes som foreslaaet af mig.

Men foruden dette Forslag om en direkte Skat for indeværende Aar og altsaa en Tillægsskat paa den ordentlige Indkomst- og Formueskat har jeg ment det nødvendigt at foreslaa visse indirekte Skatter, dels Forhøjelse af gældende, dels Indførelse af to nye, som begge kommer til at finde Anvendelse baade paa indeværende og næste Finansaar. Den gældende Skat er den saakaldte Forlystelsesskat, hvis officielle Navn er „Lov om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger m. m.“. Jeg har foreslaaet, at denne Skat fordobles, og jeg har gjort det ikke uden den Betænkelighed, som Fordoblingen af en Skat i og for sig altid kan vække ud fra den Betragtning, at man da ikke kan vente at faa det Skattebeløb ind, man gerne vil have. Men under Hensyn til, at der i det sidste Aar af denne Skat er flydt meget rigelige Indtægter ind i Statskassen, har jeg troet, at man kunde se bort fra den Fare, man altid løber ved en saa stærk Forhøjelse af Skatten. I selve den nugældende Lovbestemmelse tillod jeg mig kun en eneste Ændring, hvorved Sportsforevisninger i Almindelighed blev afgiftspligtige, medens det nu er saaledes, at disse enten skal være knyttede til professionelle Idrætsmænds Optræden, eller der skal anvendes Totalisator, for at de ikke skal falde ind under Lovens almindelige Fritagelse. Det har stødt paa Modstand i Folketinget. Jeg sagde straks ved Sagens første Behandling, at det eneste, som det for mig kom an paa, var, at der for Staten kan tilvejebringes en ri-

melig Indtægt af de store Fodboldkampe, som finder Sted, og lignende, der vel mere tør regnes til almindelige Forlystelser end til Udøvelse af Idræt. Men hvorom alting er, Folketinget gik ind paa denne Opfattelse og tillod, at disse Forestillinger eller Opvisninger, hvad man nu vil kalde dem, inddroges under Loven. Man har saa gjort den Tilføjelse, at saadan Idræt som Roning, Svømning, Gymnastik ikke skulde kunne blive afgiftspligtig, og da Administrationen overhovedet ikke havde ment, at dette skulde finde Sted, har der ikke fra min Side været noget i Vejen for at tiltræde dette. Men ellers gaar i Virkeligheden Forslaget ud paa en Fordobling af Afgiften. Desværre har Folketinget, naturligvis af gode Grunde, maattet tøve saa længe med at tage Stilling til Forslaget, at man ikke, som det var paatænkt, kan opkræve Afgiften allerede fra den 1. Oktober, man er nødt til at udsætte Opkrævningen af den fordoblede Afgift til 1. Januar. Dette vil berøve Statskassen en Indtægt paa 1/2 Mill. Kr. Man maa jo haabe, at den Behandling, Skattelovene har undergaaet i Folketinget, kan erstatte Myndighederne det Indtægtstab, som Staten derved lider, ellers vilde jeg mene, at man vilde kunne regne med en Indtægt for Statskassen gennem Forlystelsesafgiften paa 4 Mill. Kr., et betydeligt Beløb, der langt overstiger, hvad man ved den oprindelige Lovs Fastsættelse tænkte sig.

De to Forslag af indirekte Art, jeg skal omtale, er nye Afgiftslove, som vi ikke i denne Form har kendt tidligere. Vi har vel en Automobilskat i Øjeblikket, men det er en Indregistreringsafgift for Automobile, som i alt væsentligt, med en ringe Procentdels Undtagelse, kommer Kommunerne til gode. En Statsafgift paa Automobile har vi ikke tidligere kendt, og den foreslaas kun ud fra det Synspunkt, at Statskassen i saa høj Grad trænger til Penge, og at der foreligger, hvad man kan kalde, et Luksusforbrug. Jeg skal i øvrigt ikke gøre Forsøg paa at trække en Grænse mellem Luksusforbrug og almindeligt Forbrug, men man tør vel nok regne Automobilforbruget ind under Luksusforbrug. Ud fra disse Betragtninger har jeg foreslaaet en Skat paa Automobile, som Folketinget har gjort midlertidig, idet den kun gælder for indeværende og næste Finansaar. Dette kan jeg i og for sig ikke have noget imod, idet jeg ikke kan mene, at jeg i Øjeblikket skal have Ansvar for mere end det kommende Finansaar med Hensyn til,